Quelle: http://manuscripta.at/?ID=343
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

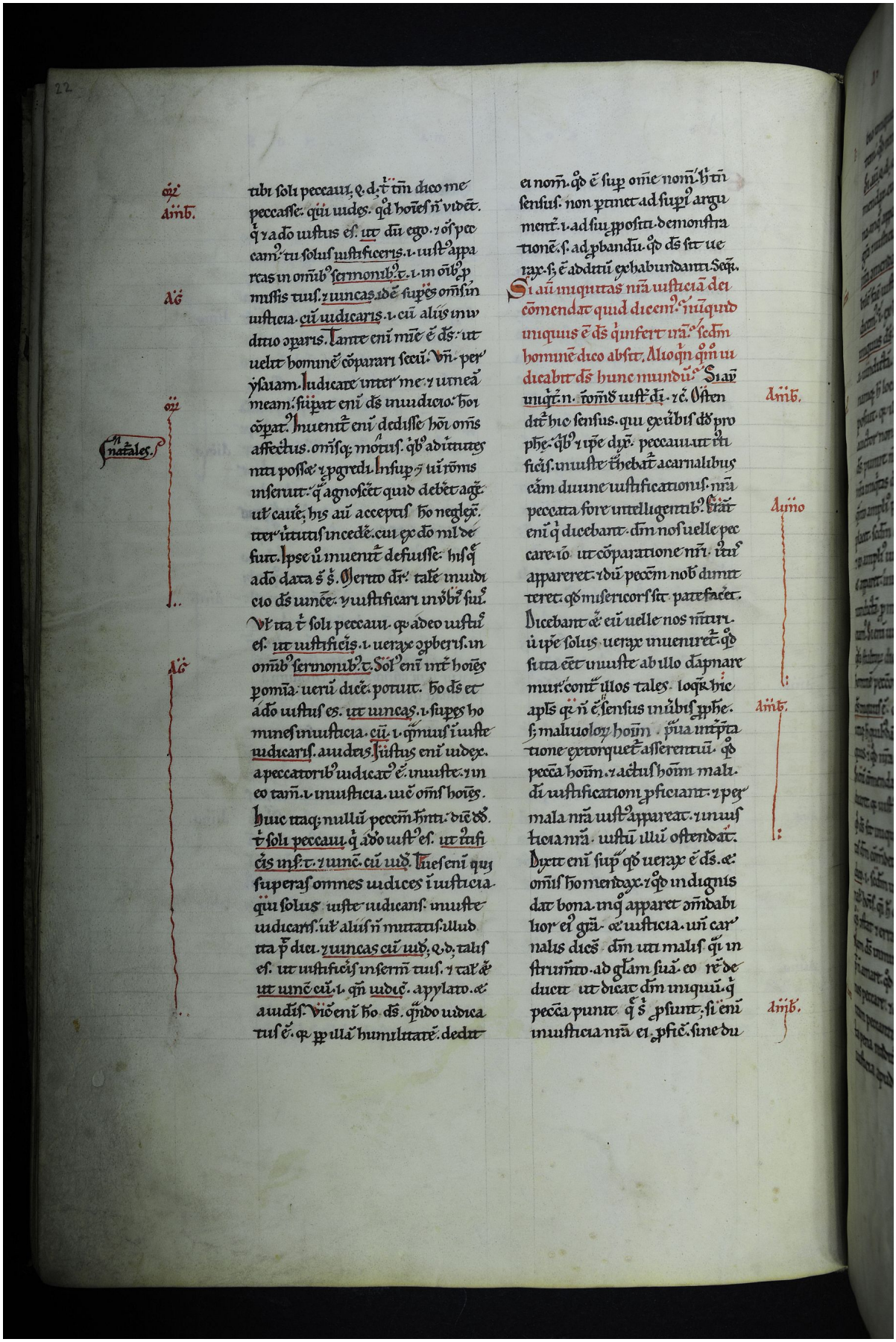

22

tibi soli peccaui, q. d, t̄ tm̄ dico me
peccasse. qui iudes. qd hoīes ñ videt.
q̄ra do iustus es. ut dñ ego. ⁊ os̄ pec
cam̄. tu solus iustificeris. i. iust appa
ras in omib̄ sermonib̄ t. i. in oīb̄ p
missis tuis. ⁊ iuncas. de supēs omīs in
iustitia. cū iudicaris. i. cū aliis iu
dicio aparis. Tante enī mīe ē ds. ut
uelit hominē cōparari secū. vñ. per
ysaiam. Iudicate inter me. ⁊ inter
meam. siūpat enī ds iudicio. hoī
cōpat. Inuenit enī dedisse hōi omīs
affectus. omīsq; motus. qb̄ ad iustitiē
nti posse. ⁊ pgredi. Insup. ⁊ uirōms
inseruit. q̄ agnoscēt quid debēt agē.
ut cauē. his aū acceptis ho negleē.
tter iustitiis incedē. cui ex do mlt de
fuit. Ipse ū inuenit defuisse. his q̄
a do data s̄ s̄. Qerto dr. tale iudi
cio ds iuncē. ⁊ iustificari in vbi sui.
Vt ita t̄ soli peccaui. q. adeo iusti
es. ut iustificeis. i. uerax ꝓberis. in
omib̄ sermonib̄ t. Sol enī inter hoīes
pomīa. uerū dicē. potuit. ho ds et
a do iustus es. ut iuncas. i. supes ho
mines in iustitia. cū. i. q̄m iust i iuste
iudicaris. aut deus. Iustus enī iudex.
a peccatorib̄ iudicat ē. iuste. ⁊ in
eo tam̄. i. in iustitia. iuē omīs hoīes.
huic itaq; nullū peccm̄ imti. dīē dd.
t̄ soli peccaui. q̄ a do iust es. ut iusti
cis inf. t. ⁊ iunc. cū iud. Hic enī qui
superas omnes iudices i iustitia
qui solus iuste iudicans. iuste
iudicaris. ut alius ñ mutatis. illud
ita p̄ dici. ⁊ iuncas cū iud, q. d, talis
es. ut iustificeis in sermō tuis. ⁊ tal ē
ut iunc cū. i. q̄m iudicē. a pylato. et
a iudis. vīō enī ho. ds. q̄ido iudica
tus ē. q. ꝓ illa humilitatē. dedit
ei nom̄. qd ē sup omne nom̄. h̄ tm̄
sensus. non ponet ad supl argu
mentū. i. ad suu ꝓpositū. de monstra
tionē. s. ad pbandū. qd ds sit ue
rax. s̄; ē addit̄ ex habundanti. Seq.
Si aū iniquitas nrā iustitiā dei
cōmendat quid dicem̄. i. iniquid
iniquus ē ds q̄ infert nrā. s̄ secm̄
hominē dico absit. Alio q̄n q̄m iu
dicabit ds hunc mundū. Si aū
iniqt̄ n. cōmd̄ iust dī. ⁊c. Osten
dit̄ hic sensus. qui ex ūbis dō pro
phē. q̄b̄ ⁊ ipe dr̄. peccaui. ut iu
stēis. iuste t̄hebat̄ a carnalibus
cām duine iustificationis. nrā
peccata fore intelligentib̄. Erat
enī q̄ dicebant. dm̄ nos uelle pec
care. ro. ut cōparatione nrī. ita
appareret. ⁊ dū peccm̄ nob̄ dimit
teret. qd misericors sit. patefacēt.
Dicebant ē. eū uelle nos mitti.
ū ipe solus uerax inuenirēt. qd
si ita ēet iuste ab illo dapnare
mur. cont̄ illos tales. loq̄r hic
apls q̄ ñ ē. sensus in ūbis ꝓphe.
s̄; maliuolos hoīm. p̄ua intēpta
tione extorquet̄ asserentiū. qd
peccā hoīm. ⁊ actus hoīm mali.
di iustificationi pficiant. ⁊ peg
mala nrā iust appareat. ⁊ inius
titia nrā. iustū illi ostendat.
Dixit enī sup̄ qd uerax ē ds. et
omīs ho mendax. ⁊ qd indignis
dat bona. inq̄ apparet omīdabi
lior ei grā. et iustitia. uī car
nalis dicēs. dm̄ iti malis q̄i in
struūto. ad glām suā. eo rē de
ducit. ut dicat dm̄ iniquū. q̄
peccā punit. q̄ s̄ pfunt. si enī
in iustitia nrā ei pfic. sine du